

nový clus

Mesačník občanov Veľkého Kľáže

číslo 12.

rok 2021

ročník XXVI.

Foto - Alexandra Nečová

*Všetkým našim dopisovateľom,
spolupracovníkom, ako i všetkým
čitateľom Nového Clusu prajeme
pokojné prežitie vianočných sviatkov
prežitých v zdraví, v láske a v radosťi
a úspešný nový rok 2022*

redakcia

Na vydanie
rozšíreného
vianočného
čísła finančne
prispel

Obecný úrad Ješkova Ves.

Nie, vidíte dobre! Žiadny omyl, toto nie je fotka z letnej dovolenky. Sme v zimnom čase. To sa len naši otužilci predviedli v recesistickom stretnutí v jazierku Lázeň. Okrem iných si to užíval aj Vladimír (viac o podujatí na str. č. 12). V tejto dobe to bola jediná akcia, ktorú si mohla pozrieť verejnosť.

Text a foto - Peter Maťašeje

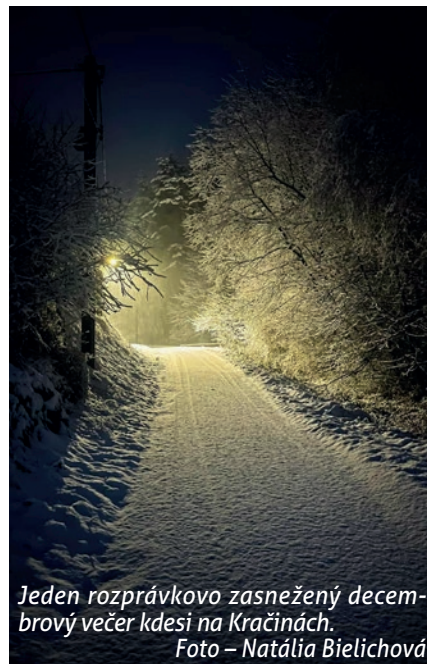
Deti sa už nevedeli dočkať. Týždeň vopred hľadali básničku, ktorú povedia Mikulášovi, ak k nám zavíta. A zavítal. V nedeľu popoludní, 05.12.2021 sa objavil milý, bradatý MIKULÁŠ s krásnym, snehobielym ANJELIKOM a nezbedným, rohatým ČERTOM. Deti ako ich z diaľky videli prichádzať, aj s veľkým košom balíčkov, najprv zutekali za prvý strom, no postupne našli odvahu, a aj s vidinou sladkej odmeny, vyšli pred dom. Okúňajúc, s ružencom na líčkach, tí mladší nabrali odvahu a tíško zarecitovali básničku. Možno aj preto, aby ich čert nezobral do pekla, ako im sľuboval. A tí väčší, najprv nechceli, ale navela sa aj im podaril malý verš, za čo dostali vytúžený balíček plný dobrôt. Spoločná fotografia pri krásnom adventnom venci a usmiate tváre detí

(Pokračovanie na str. č. 4)

**Mikulášska
nádielka**

Foto - Ing. Anton Stanko

Jeden rozprávkovito zasnežený decembrový večer kdesi na Kračinách.

Foto - Natália Bielichová

MAL VÔŇU OVIEC

Pastieri a ovce sú súčasťou všetkých symbolických betlehemov, ktoré počas Vianoc zdobia naše kostoly i príbytky. Taktiež ich často vidíme na vianočných pohľadniciach či iných zobrazeniach.

Svätý Lukáš vo svojej evanjeliovnej správe o narodení Dieťaťa Ježiša píše, že pastieri sa mu prišli pokloniť hneď po narodení. Boli teda prví pri jeho jaslách. Môžeme v tom vidieť aj istý symbol. Ježiš Kristus pochádzal z rodu kráľa Dávida. Dávid sa narodil a rástol v Betleheme. V mladosti pásol ovce. Priamo od oviec ho povolal prorok Samuel, keď ho prišiel pomazať za kráľa (1 Sam 16,1-13). Dávidova prababička Rút zbierala jačmeň na poliach pri Betleheme (Rút 2).

Hoci v čase narodenia Ježiša Krista sláva Dávidovho kráľovstva už bola minulosťou, Izraeliti poznali prorocktva o budúcom Mesiášovi. Mal byť potomok kráľa Dávida. Prorok Micheáš predpovedal, že sa narodí v Betleheme (Mich 5,1-4). Bolo teda vhodné, aby pastieri na betlehemských lúkach prví počuli radostnú

(Pokračovanie na str. č. 4)

Beažoželáme

V mesiaci december 2021 oslávili jubileum naši spoluobčania:

Tibor Kňaze	– 50 rokov
Darina Bujnová	– 60 rokov
Marta Vargová	– 70 rokov
Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:	
Štefan Kováčik	– 81 rokov
Jolana Sasková	– 85 rokov
Jozefína Kňazeová	– 91 rokov
Karol Kňaze	– 93 rokov
Mária Čermanová	– 94 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

† OPUSTILI NÁS †

Mária Šišková, rod. Kostolná
*11.11.1962 † 26.11.2021
Helena Marková, rod. Marková
*14.3.1934 † 29.11.2021
Mária Kostolná, rod. Čermanová
*28.8.1935 † 7.12.2021

POĎAKOVANIE

S veľkým zármutkom a žiaľom sme sa 3. decembra na cintoríne v Ješkovej Vsi naposledy rozlúčili s našou mamou, starkou a sestrou

Máriou Šiškovou
rodenou Kostolnou

Ďakujeme všetkým za prejavy sústrasti, modlitby a kvetinové dary, ktorými ste sa snažili zmierniť náš veľký žal. Ja osobne chcem aj touto cestou poďakovať starostovi obce Pavlovi Gregušovi a Mgr. Jarmile Bencelovej, ktorí mi pomáhali vybaviť všetko potrebné v súvislosti s vybavovaním pohrebných záležitostí. Pre chorobu by som to nebola zvládla sama. Kto ste ju poznali a mali radi, venujte jej modlitbu.

Dcéra Zuzana, syn Stanislav s rodinou
a ostatná rodina

SPOMIENKA

Hoci si odišiel a niet ťa medzi nami,
v našich srdciach zostaneš navždy s nami.

Dňa 18. decembra sme si pripomenuli smutné 1. výročie, čo nás navždy opustil

Jozef Vlčko

z Klížskeho Hradišťa. Kto ste ho poznali, venujte mu tichú spomienku.
bratranec Peter s rodinou

SPOMIENKA

Stíchlo srdce, utíchol hlas,
mal si rád život a všetkých nás.
Dňa 16.12.2021 uplynulo 20 rokov,
čo nás navždy opustil otec a starý
otec **Anton Kňaze**
S láskou spomína celá rodina.

V piatok 10.12.2021 sa poslanci obecného zastupiteľstva zišli pod vedením starostu obce na svojom 22. riadnom zasadnutí. Po schválení programu, overovateli zapisnice a zapisovateľky poslanci schválili „Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce“ na obdobie 1. polroka 2022. V ďalšom prerokovali došlé žiadosti o dotáciu z rozpočtu obce. Bola to žiadosti od OŠK-FO, OŠK-AMK, OZ Tu žijeme – Hic Vivo, OZ Kráčiny, OZ Naša dedina, ktorým sa poslanci venovali každej samostatne. Štyri žiadosti schválili a jednu schválili podmienčne. Po predložení stanovisku hlavného kontrolóra k návrhu rozpočtu obce, poslanci rozpočet obce na rok 2022 schválili a na roky 2023 – 2024 vzali na vedomie. Starosta obce podľa platných „Zásad odmeňovania poslancov OcZ“ predložil návrh na

jednorazovo-
poslancom
schválenom

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

ve odmeny
v sumáre,
v rozpočte
obce pre rok 2021, ktoré poslanci schválili. Poslanci schválili rozpočtové oparenie č. 10, rovnako aj VZN o príspevku na stravu zo ŠJ pri MŠ Veľký Klíž. Poslanci prerokovali a schválili podmienky verejnej obchodnej súťaže pre predaj časti obecného pozemku, ktorého zámer predaja tejto časti pozemku poslanci schválili ešte 26.11.2020. Na pozemku bude vybudovaná biologická ČOV so vsakovaním, parkovné miesta, zeleň a pozemok bude verejne prístupný, neoplotený. V rôznom starosta obce informoval o postupe prác v príprave predaja bytov v bytovke a dohodol sa ďalší postup. Informoval o rozhodnutí predstavenstva ZsVS, a. s. - schválenie rekonštrukcie vodovodu v hlavnej ceste od cintorína v Ješkovej Vsi po časť Klížske Hradište v roku 2022. Následne by nasledovala

oprava cesty v správe TSK. Rozhodnutiu predchádzali žiadosti starostu obce na vodárenskú spoločnosť, osobné rokovania a tiež podpora Ing. Bašku, predsedu TSK a poslancov TSK za okres Partizánske. Tiež informoval a predložil projekt riešenia autobusových zastávok v obci, ktorý je postúpený k vyjadreniu na dopravný inšpektorát a následne bude rokovanie zainteresovaných.

V závere starosta poďakoval poslancom za účasť, poprial vianočné sviatky v pokoji a v zdraví aj rok 2022. **OcÚ**

POĎAKOVANIE

Dňa 29.11.2021 nás vo veku 87 rokov opustila naša mama a starká

Helena Marková

Ďakujeme všetkým, ktorí ju sprevádzali na jej poslednej ceste.

Súčasne ďakujeme za modlitby, prejavy sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina.

Za Máriou Šiškovou – Kostolnou

Strata každého, koho sme poznali, nás nenecháva ľahostajnými. A ak to je spolužiačka zo Základnej školy a osoba, s ktorou sme sa radi stretali, vymenili si pár slov, poznali sme jej manžela, rodinu, je to o to ťažšie. Stalo sa to aj teraz. Krátko pred začiatkom adventu sme sa dozvedeli, že klížska rodáčka Mária Šišková, rodená Kostolná, opustila tento svet. Verte mi, zaslúži si, aby sme si na ňu v Novom Cluse, novinách, ktoré mala tak rada, spomenuli a venovali jej priestor. Možno nebola z tých, kto rokmi dokazoval svojou aktivitou v kultúrno – spoločenskom prostredí klížskej doliny veľké skutky. A zdalo by sa, že ťažko nájdeme niečo, čím sa zapísala do našej pamäti v ponímaní miestnej histórie. Áno, sú to už roky. No nemôžeme zabudnúť, že to bola práve Mária Šišková, ktorá sa v druhej polovici deväťdesiatych rokov začala intenzívne venovať výskumu klížskeho kroja. Vďaka nej sme sa dozvedeli, ako vyzeral, z čoho sa skladal (viď Nový Clus č.8/1996 a č.12/1997). Vyrábala nádherné krojované bábiky. Bábiky odeté v klížskom kroji! A keď som pred rokmi o tejto téme - teda o našom kroji - pripravoval článok do našich novín, požiadal som ju o spoluprácu. Súhlasila. Modelkou bola Ruženka z Klížskeho Hradišťa, ktorú obliekla do originálneho klížskeho kroja. Fotografie pri románskom kostolíku sa následne objavili v printových médiách a – doslova len nedávno – jedna z takýchto fotografií na jednom plagáte propagujúcim kultúrne podujatie u nás. Mária mala rada starožitnosti, veci každodennej potreby, ktoré používali naši predkovia. Prastarý vzácny cimbal, krčahy a iné artefakty sa vďaka nej objavovali aj na stránkach našich novín.

Pokiaľ jej dovoľoval zdravotný stav, nechýbala na žiadnej z výstav, či už ako návštevníčka alebo aj prispievateľka, k čomu viedla aj dcéru Zuzku. Vyslovila uznanie aj pochvalu pre organizátorov aj vystavovateľov.

Bola stárou, pozornou a vnímavou čitateľkou Nového Clusu. Od nej, ako od jednej z mála, zavše prichádzala tá povestná spätná väzba. Pri osobnom stretnutí, inokedy telefonicky reagovala na publikované články, reportáže, spomienky. Poďakovala, povzbudila, dodávala chuť do ďalšej práce. Len nedávno mi, nečakane, zavolať. Videla a prečítala si moju celostranovú reportáž o našej farnosti v Topolčianskych novinách. Vravala, že sa jej to páčilo a ďakovala mi. Na to sa nezbúda. Na to nezbudnem.

Nový Clus stratil svoju oddanú priaznivkyňu, rodinu mamu, starkú a obec Ješkova Ves, v ktorej posledných sedemdesiat rokoch svojho života žila, skromnú, nenápadnú, osôbku, ktorá bude všetkým chýbať. Nech odpočíva v pokoji!

Peter Maťašeje

AKO BOLI VYUŽITÉ OBECNÉ FINANČIE - POSKYTNUTÉ DOTÁCIE!!!

Poslanci obecného zastupiteľstva schválili 17.12.2020 poskytnutie dotácií trom žiadateľom v nasledovných výškach. Boli to OŠK-FO vo výške 5000,- €, OŠK-AMK vo výške 2000,- € a Občianske združenie „Tu žijeme – Hic Vivo“ vo výške 2500,-€. Uvedené finančné prostriedky podliehajú zúčtovaniu, ktoré bolo predložené a schválené nasledovne:

1. OŠK-FO vo výške 4 609,92 €:

ZSE – električka	– 970,50 €
Int. Mall Sk – trávové osivo	– 233,70 €
Romerx – krovinores s prísl.	– 455,39 €
Slovnaft – PHM do kosačky	– 94,49 €
SFZ – poplatky	– 1700 €
Tempo – poplatok za hostovanie	– 300 €
Švajlen BUS – doprava hráčov	– 195,36 €
Coop Jednota – nealko občerstvenie	– 119,24 €

Coop Jednota, Šelmeci, Kaufland – čistiace prostriedky	– 86,60 €
Đurkovič – hnojivo na trávnik	– 16,05 €
JYSK TO – zdravotné potreby	– 79,00 €
Farby LUX – vápno hydrát	– 3,95 €
RH sound – rozhlas zosilovač	– 169,00 €
Stenia TO – výstroj	– 9,99 €
MBN Vercajch – oprava čerpadla	– 106,65 €
OFK Nedanovce – za hostovanie	– 70,00 €

2. OŠK – AMK vo výške 2 000 €:

DD sport – dresy pre jazdcov	– 667,68 €
Shell, OMV – PHM do centrál	– 217,02 €
MAAD, s.r.o. – trofeje na pretek	– 375,30 €
SMF – povinný odvod pre SMF	– 740,00 €

3. Tu žijeme – Hic Vivo vo výške 1918,53 €

Bystrík Holeček – šermiarska show	– 700,00 €
S. Kukurugya HORUS – vystúpenie sokoliarov	– 365,00 €
ZEDi – Šarkaniáda	– 16,50 €
Dráčik – Šarkaniáda	– 26,02 €
Pepco – Šarkaniáda	– 58,13 €
p. Art – Šarkaniáda	– 20,68 €
SOLAR DK – Šarkaniáda	– 34,50 €
Kniha Jakub – Šarkaniáda	– 47,70 €
DrumART s.r.o. – bubnová show	– 650,00 €

Poznamenávame, že na organizovanie a zabezpečenie chodu jednotlivých organizácií, či ich činností je potrebné viac prostriedkov, ako je samotná dotácia!

Preto o to viac všetkým zainteresovaným, ktorí sa svojou aktivitou podieľali na organizovaní akcií, ktoré prispeli ku športovo kultúrnemu vyžitíu nielen našich občanov ale aj návštevníkov a fanúšikov jednotlivých žánrov, patrí veľké ďakujeme. OcÚ

Takto nás hodnotia iní

Obzeráme sa späť. Aj v tom, čo sme za uplynulý rok urobili. Hodnotíme aj my v redakcii. Dvadsať šiesty rok vydávania Nového Clusu máme za sebou. V uplynulom roku sme zaznamenali aj niekoľko priaznivých odoziev na našu tvorbu. No a ako už tradične, odozvy prichádzajú odinaka! Aj tu platí ono známe – doma nikto nie je prorokom. Čakali by sme nejaké odozvy, ohlasy od našich občanov? Nedočkali by sme sa. Až na pár výnimiek. Naopak, ľudia, ktorí sa dostanú k našim novinám na iných miestach, oceňujú a priaznivo hodnotia našu prácu. Tak ako, napríklad, títo, ktorí poslali takéto vyjadrenia buď na adresu redakcie, alebo samotnému šéfredaktorovi....

Veľmi pekne ďakujem za noviny.

Naozaj som si všeličo prečítala a na všeličo aj pospomínala. Robíte skvelú vec, čo sa týka novín Nový Clus. Je to chváľhodné a obdivuhodné. Super!

Mgr. Jana Kňazeová – Žitová, Partizánske

Peter pekný večer prajem, ďakujem za Nový Clus. Výborne sa to číta. Jednoducho u Vás to žije a s podporou Tvojho pera a fotiek je to úžasné. Prajem Ti, aby si mal optimizmus a radosť zo svojej práce.

Ing. Beata Minarovičová, predsedníčka ATK Jacovce

Ďakujem za zaslané mesačníky Nový Clus, obsahom sú veľmi zaujímavé.

Ján Lučan, predseda MO Matice Slovenskej, Valča

Jeeeee, supeeer ďakujeme. Máte úžasné noviny, pred 30 rokmi som učila v MŠ, teším sa, ako ste ju super vynovili. A tie akcie dokazujú, že to u vás žije a ste súdržní.

Emília Turčeková, Krásno

Veľmi pekne Ti ďakujem za Tvoju prácu. So záujmom som si prečítala celý posledný Nový Clus, teším sa, že to v mojej rodnej dedinke „žije“ a vďaka Tebe sa o tom aj píše :-).

Vážim si to a držím palce do ďalšej tvorivej činnosti.

Mgr. Anna Potočárová – Bujnová, Senec

Rád si pozerám časopis Nový Clus. Je to po každej stránke zaujímavé a na profesionálnej úrovni, vrátane kvalitných fotografií.

Ing. Pavol Kňaze, Bratislava

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ Spoločné posedenia členov klubu dôchodcov bývali v advente vždy spojené s tradičnou modlitbou, spoločnou štedrou večerou a drobným darčekom. Tento raz si stretnutie museli pre pandémiu odložiť niekedy nabudúce. Darček však členky výboru priniesli každému členovi priamo domov.

♦ ♦ ♦

○ Na inom mieste opisujeme naozaj bohatú výzdobu časti obce Klíž – ulica Kračiny. Ani ostatné časti obce sa však nedali zahanbiť. Kultúrna komisia pri OcÚ využila ponuku Miloslava Sasku na zhotovenie štylizovaných vianočných stromčekov. Pridal sa poslanec Dušan Húdok, ktorý zhotovil štylizované vianočné gule. Plánované vymalovávanie týchto dekoratívnych ozdôb deťmi zo ZŠ sa pre pandémiu nemohlo uskutočniť. Vymalovávala ich poslankyňa OcÚ Mgr. Zuzana Dolná so svojimi deťmi. Rozmiestnené sú na siedmich miestach časti obce Klížske Hradište. Výzdoba po dedine bola umiestňovaná na dvakrát. Prvýkrát to bolo pri kaplnke na Hôrke, pred farou a medzi Ing. R. Strmeňom a M. Šikovou. Druhýkrát tieto dekorácie umiestnili v Obchodnej ulici, na Pláni, v Hlbokej ceste a na Lúke.

♦ ♦ ♦

○ Ďalšou aktivitou Kultúrnej komisie je výzva na zapojenie sa do vyzdobovania stromčekov pod farou. Doma vyrobenými originálnymi ozdobami stromčeky prichádzajú vyzdobať deti spolu s rodičmi.

♦ ♦ ♦

○ Prvého snehu tejto zimy sme sa dočkali v nedeľu ráno 5. decembra. Onedlho opäť úradovala pani zima. Zo štvrtka 9. na piatok 10. decembra u nás napadlo asi 20 cm snehu. Naše okolie, záhrady a príroda sa odeli do rozprávkovej zimnej krajiny. Všetci sme si priali... „keby to tak vydržalo do Vianoc“.

♦ ♦ ♦

○ Aj tento rok OZ TU ŽIJEME zastrešilo akciu Vianočné pohľadnice pre seniorov. Deti spoločnými silami vyrobili cca 300 pohľadníc, ktoré sú adresované pre seniorov z Veľkého Klíža, Ješkovej Vsi, Janovej Vsi, Klátovej Novej Vsi a Turčianok.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

Klietky pre chov prepelíc a pasce na líšky a kuny, liahne na vajčka

viac na www.123nakup.eu

Tel.0907 181 800

Čriepky vianočného šťastia

Hlbokým nádychom naplním pľúca molekulami ostrého vzduchu. Chlad sa zaryva do vrások, i tých najmenších, pokrývajúcej kožu a maliar-mráz maľuje nosy i líca akýmsi pomyselným rúžom. Chaos

vo svete sem predsa len netrafil a ak i áno, v korunách stromov sa zmenil na tichý šepot posledných osamelých listov. Šepot a samota, čo drží ma za rukáv.

Chladné náručia, čo bývali plné horúcich objatí, stíchli koledy, čo oblievali steny kostolov, vybledli ozdoby žiariace farbou Vianoc, námestia osameli a ľudské srdcia sa vzdialili s neláskou v nich. Všetko sa zdá, že pokrýl matný, smútočný závoj, prikryvajúc akýkoľvek náznak lesku šťastia. Hlbokým výdychom spolu s obláčikom vzduchu mi odíde z hlavy i obláčik myšlienok a ten ako chaos zanikne pod kôrou stromu.

Nádych. Ten závoj, kúsok po kúsok trhaný ostrím šťastných maličkosť. Ostrie vložiek tancujúcich z oblakov, čo pripomínajú kvety jarnej jablone. Ako sa zrazu svet naplnil pokojom, keď pod chladnou perinou nachvílu utíchli hlasy. Žiara predtým umelo tvárisvetiel sa zmenila na jemné, rozpilo v ružových odtieňoch. Hudba smiechu detí vznáša ku hviezdám. Malachitové ihnesie ťiaž tradičných ozdôb. Čokolády a tichý spev cudzincov

Ukážky originálnej vianočnej výzdoby v obci. Foto - Peter Maťašeje

sy nepokoj a bôle. cich sa vianočných úprimné svetlo, čo sa do atramentovej tmy. júca sa až tam hore líčie, čo s radosťou. Sladká chuť horúcej kráčajú obďaleč. Pohľadnica od starých známych a vôňa sušenej pomarančovej kôry. Perute sýkorky mihajúcej sa nad ručne vyrobeným krmidlom. Ani po roku znova neubudlo na

čare autentických rozprávok, čo naplňujú svetlom obydľia celej doliny. Vanilková aróma tlejúca z kuchyne a pohladenie teplej dlane milovaného človeka, ktorá je v tejto dobe to najkrajšie bohatstvo. Čriepky šťastia.

Výdych. Opúšťam s myšlienkami chrám stromov. Vraciam sa späť do sveta s vďačnosťou na perách. Nechávam Vianočné čaro, nech prejde každou bunkou môjho tela a ticho s láskou šepnem - ďakujem. Lebo v každom momente je na to dôvod. Miriam Hrádelová

Vianoce – sviatky pokoja, nádeje a lásky

Ochladilo sa a vzduch je mrazivý ostrý. Sneh už vyzdobil všetky vrchy a stráne.

Prišla zima a s ňou dychtivo očakávané Vianoce. Štedrovečerný stôl je pripravený. Na ňom blčí sviečka a stará biblia leží otvorená. V rohu izby na seba púta pozornosť vyzdobený stromček a pod ním darčeky. Najkrajším darčekom pre nás a našich najbližších však je, keď sú všetci spolu, sú šťastní a zdraví. Ako roky pribúdajú, čoraz viac si uvedomujeme, že najdôležitejšie na Vianociach je to, ako ich prežívame v srdci. Keď v ňom necítíme pokoj a lásku, vtedy nepomôže ani najkrajší stromček a drahé dary.

Vianoce svojim čarom a podmanivou zimnou atmosférou, s krajinou pokrytou vločkami snehu, sú najromantickejšou časťou kalendára.

Spomeňme hoci len prípravu na ne – roráty v advente s mnohými zvykmi a obyčajmi, adventný veniec so štyrmi sviečkami alebo rozžatá sviečka v obluku, ktorá blikoce do tmy, aby vraj Panna Mária s Jozefom našli dobrých ľudí, ktorí ich prichýlia.

Ako dedičstvo našich otcov sa nám zachovali mnohé zvyky – vianočné pobožnosti pri jasličkách, zavieranie starého roka na Silvestra so štatistikou narodených a zomrelých. Osobitnou kapitolou v tomto odkaze sú betlehemy. Sú to naozajstné umelecké výtvory ľudských rúk, ktoré sa snažili do dreva či kameňa vpísať betlehenskú udalosť ako o nej počúvame na polnočnej.

Aká zaujímavá a drahá je táto časť roka, pretože je poznačená spomienkou na našich starých otcov a mamy, ktorí spolu s nami slávili jeho kolobeh. Vodievali nás na prvé roráty, dvíhali nás k jasličkám, aby sme videli novonarodené dieťa, odovzdali nám zvyky a obyčaje, ktoré si ctíme ako pamiatku po nich a vzácne dedičstvo.

Posolstvo pokoja svätej noci sa ponúka všetkým ľuďom na Zemi. Nekladie žiadne hranice. Pozýva nás spolu s mudrcmi z Východu a s pastiermi pokľaknúť v Božej láske k Božiemu dieťaťu narodenému v chudobných jaslách. Prosíme ho, aby naše srdcia prehliadol duchom vianočnej lásky a krásy a naplnil ich nádejou, že prekonáme, zbavíme sa nebezpečnej pandémie, ktorá zasiahla celý svet a čiha na každom kroku nášho života. Anna Kňazeová

MAL VÔŇU OVIEC

(Dokončenie zo str. č. 1)

zvest' anjela: „Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslách“ (Lk 2,11-12).

Svätý Otec František napísal: „Ježiš od narodenia, keď ležal v jaslách, mal vôňu oviec.“ Neskôr sa Pán Ježiš predstavil: „Ja som dobrý pastier. Poznáš svoje ovce a moje poznajú mňa. Aj svoj život položím za ovce“ (Porov. Jn 10,14-15). Rád rozprával o ovciach v rôznych podobenstvách a prirovnaniach. Boli mu blízke.

Ovce potrebujú pastiera, sú našho odkázané. Bez pastiera nenájdu ani pastvu ani vodu. Sú ľahkou korisťou silných zvierat. Hlavnou úlohou pastierov bolo chrániť ovce a starať sa o ich život a zdravie. Používali jednoduché pomôcky: zahnutú palicu, prak, nôž a kyjak. Aj hlas pastierov možno považovať za ich pomôcku či nástroj. Každý mal totiž jedinečný spôsob, ako volal na svoje ovce. Tie poznali jeho hlas a šli za ním.

Betlehenskí pastieri boli síce obyčajní ľudia, ale Pánu Bohu odpovedali neobyčajne. Poponáhľali sa a našli Máriu, Jozefa i dieťa uložené v jaslách (Lk 2,16). Na rozdiel od mudrcov z Východu ich nevedľa hviezda, neprinesli žiadne dary, šli takí, akí boli.

Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané (Lk 2,20). Vtedy ešte nemohli vedieť, ako sa bude rozvíjať život tohto dieťaťa v jaslách. Videli len malú časť Božieho plánu spásy. Plní radosti sa vrátili do všedného života.

Odvtedy prešli dve tisícročia. My už vieme oveľa viac o Ježišovi Kristovi. Poznáme jeho učenie, základy milosrdenstva i lásku. Veríme, že je Boží Syn, že musel trpieť, zomrieť a vstať z mŕtvych. Pozýva nás, aby sme ho prijímali v Eucharistii. A ponúka nám aj ďalšie svoje milosti a dary. V každej svätej omši sa stretáme s Pánom Ježišom. Podobne ako pastieri oslavujeme a chválime Pána Boha a potom sa obraciame do nášho všedného života. Kiežby sme sa aj my vedeli radowať z Božieho diela a šíriť vianočnú zvest' o narodení Ježiša Krista.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

MIKULÁŠKA NÁDIELKA

(Dokončenie zo str. č. 1)

dokazujú, že aj v dnešnej uponáhľanej dobe majú tradície zmysel. Osobitné a výnimočné je i to, že Mikuláš a jeho družina chodí postupne od domu k domu, aj s ťažkým košom balíkov. Majú tak čas pozrieť sa dieťaťu do očí, klaknúť si k nemu, keď sa hanbí, vypočuť si básničku a počuť tiché ďakujem. Ďakujeme milý Mikuláš, anjelik a čert, za Váš čas, úsmevy a milé slová a v neposlednom rade za dobroty, ktorými si deti obdaril. Raz, keď budú veľkí, budú s úsmevom spomínať.

Vďační rodičia (Kováčovi, Gúcki)

Foto - Natália Valná

Mgr. Mária Valná

Zaiste nemôže byť nikto, kto by nesúhlasil s názorom, že Majka, ako ju jej priatelia a známi volajú, výrazne napomáha kultúrne – spoločenskému životu v Ješkovej Vsi. Rodáčka z obce Trenčianske Jastrabie u nás žije pätnásť rokov. Jej aktivity, záujem o veci verejné, o spštenie a obohatenie života obce sú nesporné. Je vždy všade, kde sa niečo deje. Dva roky jestvuje Občianske združenie *Ješko Ochranárík*, ktorého založenie iniciovala a je jeho predsedníčkou. Hneď od svojho vzniku toto voľnočasové, záujmové združenie usporadúvalo a naďalej robí aktivity, ktoré ješkovancom môžu len tešiť. Veriaci počujú jej aktívne zapojenie do svätých omší, keď v nedele a vo sviatok počujú z jej úst prvé a druhé čítanie. Keď má správa našej farnosti sviatok prichádza s vinšom. Vždy takým, že to dojíma nielen oslávenca, ale všetkých, ktorí to počujú. Okrem iného je členkou Klubu slovenských turistov Ostrá Veľký Klíž. Ako vôbec prvá žena z Ješkovej Vsi zdolala Gerlachovský štít! Je dlhoročnou prispievateľkou Nového Clusu. Vlastne len vďaka nej sa naši čitatelia doma i na mnohých miestach Slovenska môžu dozvedieť, čo je nové v obci, kde ona pôsobí ako riaditeľka Materskej školy. Pre čitateľov Nového Clusu ponúka nasledovné recepty z prostredia, z ktorého pochádza...

Sobáš

Ako deti sme mali radi kyslú fazuľu. No mama nás ju naučila jesť aj inak. Mladší súrodenci kyslú kapustu neľúbili, ale otec a my staršie deti, sme si radi urobili „sobáš“. Mama uvarila kyslú fazuľu pre všetkých a zvlášť v hrnci kyslú kapustu. Na stôl položila oba hrnce a každý si vo svojom tanieri vystrojil zmiešaním fazule a kapusty „sobáš“ podľa svojej chuti, niekto mal rád viac kapusty, niekto len medzi prsty.

250 g suchej fazule, za dve veľké hrste kyslej kapusty, 2 strúčiky cesnaku, 4 - 5 zemiakov, 250 ml šľahačkovej smotany, soľ, mleté čierne korenie, 2 - 3 bobkové listy, masť, hladká múka

Deň vopred si namočíme suchú fazuľu. Na druhý deň ju varíme v 2 litroch vody, vodu zlejeme, aby sme predišli nadúvaniu a zalejeme čerstvou vodou a varíme do polomäčka. Pridáme pretlačený cesnak, soľ, korenie a bobkový list. Potom vhodíme zemiaky nakrájané na kocky. Zvlášť uvaríme kyslú kapustu domäčka. Keď sú zemiaky aj fazuľa uvarené, pridáme kyslú kapustu a nakoniec zápražku, ktorú urobíme z masť a múky. Na samý záver vlejeme smotanu, dochutíme soľou, korením prípadne cukrom a chvíľu povaríme. Odstavíme a necháme postáť 15 - 20 minút.

Prajem dobrú chuť!

Moravské koláče po jastrabsky

Je to recept vo väčšom množstve, keďže nás bolo doma viac a z menšieho množstva nemalo zmysel piecť. A ako deti sme najviac zo zákuskov ľúbili kysnuté koláče (ostalo mi to dodnes).

Prikladám recept na tie naše *Moravské koláče po jastrabsky*. Ľahodne stačí robiť polovičnú dávku.

*90 dkg hladkej múky, 3 žltky
1 celé vajce, 1 lyžička soli, 1 a ½ kocky kvasníc
300 ml mlieka, vanilkový cukor, 3 lyžice cukru
1 lyžica rumu, 250 g nastrúhaného masla
1 lyžica oleja na potretie plechu*

Mlieko zohrejeme a do vlažného zamiešame droždie. Môžete pridať trochu cukru, nech je reakcia rýchlejšia a účinnejšia. Do misky si dáme múku, ktorú zmiešame s lyžičkou soli. Vymiešame cukor so žĺtkami, aj s vanilkovým a pridáme spolu s rumom k múke. Do misky s múkou si nastrúhame maslo, aby sa nám lepšie vpracovalo do múky. Keď nám droždie nakysne, vylejeme ho k ostatným surovinám a miesime. Miesime dovtedy, kým sa cesto nebude samo odlepovať a držať pokope. Cesto necháme vykysnúť, prikryté utierkou a dáme na teplé miesto. Predhrejeme rúru na 200 stupňov a kysnuté cesto opatrne premiesime. Nachystáme si plechy vymastené olejom.

Vykysnuté cesto si vyvalkáme na hrúbku asi 1cm a vykrojíme koliečka. Tie kladieme na vymastený plech. Do stredu každého koliečka dáme tvarohovú náplň. Jemne ich potrieme olejom a necháme kysnúť. Keď vidíme, že už kysnú, do stredu každého koláča dáme na tvaroh kôpku lekváru a posypeme mrveničkou. Zase necháme chvíľku kysnúť, stačí 5-10 minút. Pečieme na 190 stupňoch do zlatista.

Náplň si pripravíme z dvoch kociek tvarohu, dvoch žĺtkov, vanilkového cukru, kryštálového cukru a citrónovej kôry. Ak by bol tvaroh riedky, môžeme pridať trošku vanilkového pudingu v prášku.

Na mrveničku budeme potrebovať 50 g masla vymiešaného z dvoma polievkovými lyžicami hrubej múky a štyrmi polievkovými lyžicami kryštálového cukru.

INŠPIRÁCIE DO KUCHYNE

Sviatočný čas je príležitosťou pre naše domácnosti vyskúšať aj niečo nové, možno u nás netradičné. Či nie možno, ale určite. Ved' sme zopakovali niečo spred pár rokov a oslovili sme ženy, ktoré sa do klízskej doliny prisťahovali, presnejšie vydali. Malý Cetín, Turzovka, Trenčianske Jastrabie a Žilina to sú miesta, odkiaľ sa ku nám dostali štyri ženy, dámy, ktoré sa výraznou mierou podieľali a podieľajú na verejno – spoločenskom a kultúrnom živote Veľkého Klíža a Ješkovej Vsi. Chceme ich aj touto formou bližšie predstaviť. Oni nám, a to treba zdôrazniť, veľmi ochotne poskytli recepty, ktoré si priniesli z prostredia, v ktorom vyrastali. Veríme, že Vás, milé čitateľky a čitatelia, potešia a inšpirujú.

Peter Maťašeje

VIANOČNÁ RUŽA

...alebo aj vianočná hviezda. Patrí medzi početné symboly Vianoc, o ktorých sme už písali a počuli. Ale vieme, ako a kedy sa vianočná ruža dostala k nám do Európy. Otázka naznačuje, že jej domov je mimo nášho kontinentu. Botanický názov je *Prýštec najkrajší* a domovom tejto rastliny je Mexiko a Stredná Amerika. Zaujímavosťou je, že kvet vlastne nie je kvet, ale sfarbené listy, ktoré majú prilákať hmyz a pravé kvety sú „žltkasté guľičky“ v strede. V Mexiku rastie všade ako mohutný ker. Pôvodnou farbou je červená, ale vyšľachtená forma, ako ju poznáme my, má aj ružovú alebo bielu farbu. Prečo má v tejto krajine takú obľubu? Podľa legendy z XV. storočia jedno 15-ročné chudobné aztécke dievča nemalo čo priniesť Ježiškovi k jasličkám, iba tento kvet, čo rástol pri ceste. Odvtedy počas Vianoc v Mexiku týmito kvetmi vyzdobujú aj ulice a námestia a počas celého roka tam býva súčasťou svaďieb aj pohrebov. Po kolonizácii Ameriky kvet do Európy priniesli Františkáni v 17. storočí. Potom sa jej pestovanie rozšírilo po celom svete. Mexiko je stále najväčším producentom tejto ruže a pokrýva takmer polovicu svetového trhu, nakoľko vianočná ruža je najžiadanejším vianočným tovarom. Existuje aj v umelej forme a býva súčasťou adventných vencov a iných dekorácií.

Ing. Zuzana Holáková

Foto - Ing. Anton Stanko

Ing. Eliška Stanková

Manželka nášho pána starostu pochádza z obce Malý Cetín. Vo Veľkom Klíži žije 35 rokov. Či chceme, alebo nie, je prvou dámou obce. Bola tak celých šesťnásť rokov, teraz pomaly končí ďalšie štvorročné obdobie. Takže dvadsať rokov po boku človeka, ktorý stál a stojí na čele obce. Okrem bežných životných radostí a starostí je to obeta aj od nej samotnej. Byť oporou, pomáhať, radiť, nevynechať dôležité podujatia, na ktorých svojho manžela sprevádza a reprezentuje. Pozná ju vari každý. No nie mnoho ľudí, myslíme teraz predovšetkým na čitateľov Nového Clusu, vie, že svojho času dosť výrazne pomáhala k rozvoju a napredovaniu našich novín.

Bolo to ešte v prvých rokoch, keď Nový Clus vznikol a zastupiteľstvo schválilo zloženie redakčnej rady. Iné je však byť na papieri, občas niečo napísať a iné zasa, celé večery, dlho do noci robiť uzávierky novín. Príspevky sme dostávali v rukopisoch. Všetko sa prepisovalo na jedinom počítači (T-602). Končilo sa takmer vždy neskoro po polnoci. Eliška prichádzala pomôcť. Sám so starostom, jej manželom, sme toho mali naozaj veľa. Kontrolovala texty. Jej povestné „Papiere preč“, si pamätám dodnes. Vždy, keď večer prišla, priniesla nám večeru. Po jedle sme pokračovali v tvorbe a skladaní jednotlivých čísiel Nového Clusu. Dnes je už všetko inak. Eliška nám už nemusí nosiť jedlo. Naopak, zo svojej kuchyne ponúka niečo našim čitateľom...

Kapustníky mojej babky Barbory

Cesto: 1 kg polohrubej múky, 3 žltky, 4 polievkové lyžice kryštálového cukru, 1 prášok do pečiva, 0,5 l mlieka, 0,3 l oleja, 10 dkg kvasníc, štipka soli

Plnka: menšia hlávka kapusty, olej (masť), polohrubá múka, mlieko, cukor, soľ, korenie

Posýпка: hrubá múka, kryštálový cukor, trochu masla (Hery)

Najprv si pripravíme plnku: kapustu nastrúhame na hrubom strúhadle. Uvaríme ju v slanej vode - asi 15 minút. Scedíme na sitku. Z oleja (masti - ako je kto zvyknutý) a múky urobíme polosuchú zasmážku, zalejeme mliekom, zvaríme. Pridáme kapustu, cukor podľa chuti a trochu mletého korenia - znovu zvaríme - necháme vychladnúť.

Z vyššie uvedených ingrediencií vymiesime cesto a hneď s ním začneme robiť. Rozgúľame, vykrajujeme hrubšie kolieska (šálkou). Cesto prstami roztiahneme, plníme kapustou. Vytvoríme „batôžtek“, otočíme a znovu roztiahneme prstami (priemer koláča

bude mať asi 10-12 cm) tak, že v strede bude vyhlbenie, okraje budú vyvýšené. Celé koláče potrieme vajíčkom, do vyhlbeného stredu dáme posýпку. Necháme podkysnúť na plechu. Pečieme podľa typu rúry na 180-200°C.

Strúhankové placky

(rýchle občerstvenie na raňajky, večeru alebo pri neočakávanej návšteve.)

Suroviny: vajcia, mleté korenie, vegeta, voda, strúhanka, majoránka, soľ, olej na vyprážanie.

Na „obloženie“: polosuchý salám, paradajky, zelená paprika, tvrdý syr.

Na 1 celé vajce ide 1 polievková lyžica strúhanky a 1-2 lyžice vody. Urobíme si redšie cesto (ako na palacinky), pri hustejšom pridáme ešte vodu, dochutíme soľou, vegetou, mletým korením, majoránkou.

Do rozohriateho oleja nalievame lyžicou cesto, v oleji sa nám vytvoria „placky“, ktoré vysmažíme do zlatohneda. Necháme vychladnúť. Na každú placku dáme krúžok salámy, mesiačik paradajky a koliesko papriky. Navrch nastrúhame tvrdý syr. Podávame s chlebom.

Nie je u nás priveľmi dlho. Nejakých päť rokov prešlo od času, čo začala chodiť do našej obce. Rodáčka so Žiliny sa hneď výrazným spôsobom zaradila do kultúrno-spoločenského života obce. Vždy veľmi milá, usmievavá a ochotná. Nezabudnuteľnou zostane jej hlavná postava nevesty v pásme o tradičnej svadbe u nás. Organizuje detské letné tanečné tábory, nechýba v programe fašiangov a pochovávaní basy, naše ženy nacvičila skvelú tanečnú choreografiu pri príležitosti osláv jubilea Klubu dôchodcov. Zapája sa do obecných podujatí, naposledy v úlohe anjela sprevádzajúceho mikulášsku družinu. Je členkou Dobrovoľného hasičského zboru, aj Klubu Slovenských turistov a pracuje v kultúrnej komisii. Aktívne pomáha svojmu manželovi pri prácach okolo futbalového ihriska na Hôrke. Počas svätých omší, v nedele a vo sviatok predstupuje pred veriacich s prvým a druhým čítaním. Jej všestrannosť a neútlachajúca energia byť všade tam, kde sa niečo deje je obdivuhodná. O tom, že je aj kuchárka, nás presvedča v tejto chvíli s predloženými receptmi...

Foto - Ing. František Meluš

Mgr. Katarína Melušová, DiS. art.

Kakaové mesiačky

od staršej Micianovej po maminke

Suroviny: 1 margarín (Hera), 6 vajec, 25 dkg prášk. cukru, 25 dkg polohrubej múky, 5dkg kakaa, 1 prášok do pečiva, Rum alebo príchuť - nemusí byť

Na polevu: 2 šálky prášk. cukru, citrón, trochu vody

Postup:

Vyšľaháme žltky, cukor a margarín, asi 10 minút. Pred koncom 1-2 min. pridáme kakao. Z bielych ušľaháme tuhý sneh, ktorý zmiešame s múkou zmiešanou s práškom do pečiva. Pomaly pridáme do vyšľahanej žltkovej zmesi.

Vyliať na plech a piecť 8 - 10 minút pri 220°C. Na mierne teplý, nie horúci koláč vylejeme citrónovú polevu (Prášok. cukor zmiešame s citrónovou šťavou, ak je hustá, po kvapkách pridávame vodu). Vykrajujeme polmesiačky.

Kuracie medajlónky s ananásom - 5 porcií

1kg kuracích prs, 50g hladkej múky, pol kocky slepačieho vývaru, 1/8 l šľahačkovej smotany, malá konzerva ananásu, zväzok mladšej cibulky, 150g cíceru, soľ, korenie, muškátový orech, olej, maslo.

Postup:

Cícer deň predtým necháme zmäknúť v pol litri vody a na druhý deň varíme domäkka (alebo sa rozhodneme pre hotový z konzervy). Ananás dáme odkvapkať a pokrájame ho na rovnaké kúsky. Nakrájame nadrobno cibuľku aj so začiatkom vňate, ostatnú vňať odrežeme preč. Mäso pokrájame na 1cm plátky, okoreníme, osolíme, nastrúhame štipku muškátového orecha. Opečieme na 4PL oleja, vyberieme a odložíme. Do výpeku dáme 1 ČL masla, opražíme nakrájanú cibuľku, pridáme múku, dosvetla opražíme. Zalejeme vývarom a na malom ohni varíme asi 2 minúty. Pridáme smotanu. Osmáčku rozmixujeme ponorným mixérom, podľa chuti dosolíme a okoreníme aj muškátovým orechom. Primiešame mäso, cícer, ananás, a rozvaríme.

Foto - Terézia Urbanová

Mgr. Zuzana Urbanová

Prešlo už devätnásť rokov odvtedy, čo sa s rodinou presťahovala do našej obce. Verejnosť ju pozná ako aktívnu, ochotnú a vždy veľmi príjemnú osobnosť. Pôsobí už viac rokov v kultúrno – spoločenskom živote obce. Pomáhala a pomáha pri rôznych podujatiach. Organizovaných obcou, tiež na Hôrke, keď pomáha miestnemu OŠK pri športových podujatiach. Je stálou členkou Chor de Clus, kde spieva v druhom hlase. Štyri roky, 2014-2018, bola poslankyňou Obecného zastupiteľstva. Pracuje vo výbore nedávno založeného Občianskeho združenia *Kračiny*. Prijala výzvu na poskytnutie receptov z prostredia, z ktorého pochádza a pre Nový Clus napísala....

Keďže pochádzam z Turzovky, región Kysuce, chcem, aby ste vyskúšali recept mojej babky, toto je moje detstvo, každý rodák sa rád vracia domov, keď mu ho blízki pripravujú.

A keďže moja mama je rodená východniarka z malebnej dedinky Adidovce z okresu Humenné, chcem, aby ste vyskúšali aj niečo iné, čo mi ju pripomína. U nás sa tieto regióny a chute miešali, som za to vďačná. Za také detstvo by bol vďačný každý.

Kysucké zemiakové gul'ky

½ kg surových zemiakov nadržneme, vytlačíme vodu cez utierku, vodu necháme odstáť, potom ju opatrne zlejeme a usadený škrob dáme späť do drhliny. Pridáme ½ kg varených nastrúhaných zemiakov, soľ a tvarujeme v dlaniach guľičky veľkosti vlašského orecha. Dobré ich povaríme vo vode aspoň 4 min a omastíme ich uškvarenou slaninkou a cibul'kou, prípadne ich môžeme posypať rozdrobeným tvarohom. Tieto gul'ky patria medzi obľúbené sedliacke jedlo, ktoré sa udomácnilo v mnohých domácnostiach i dodnes.

Východniarske štedrovečerné „kozáre“

15-20 dkg sušených hribov „kozárov“ zalejeme teplou vodou, nie horúcou, po ½ hod. ich premyjeme a vyžmýkame, polosuché posypeme hladkou múkou a pomelieme aj s múkou na mäsovom mlynčeku spolu s 5-7 strúčikmi cesnaku. Do varu privedieme kapustnicu s vodou, pomer záleží od kyslosti kapustnice, do vriacej vody pridáme zomleté hriby a osolíme. Necháme ich variť aspoň 35 minút. Do takmer uvarených hribov pridáme 2 hrste premytej ryže, 2 nakrájané klobásky a nakoniec pridáme zasmažku z masla a cibul'ky a trochu červenej papriky. Dochutíme čiernym mletým korením a prípadne soľou.

Tieto „kozáre“ sa tešia veľkej obľube na Hornom Zemplíne, lebo sú dobré 3-4 dni. Tento recept vyzerá prakticky, ale skúste ho, neobanujete.

Krabička šťastia

Blížiac sa Vianoce v mnohých z nás vyvolávajú pocit šťastia, radosti, potrebu robiť dobré skutky, obšťastňovať druhých či vyvolať úsmev na tvári. V spoločnosti rezonuje projekt *Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok*. V ZŠ Klátova Nová Ves sme si dali podobný cieľ: potešiť naše seniorky a seniorov a spríjemniť im tieto sviatočné chvíle. Vďaka nadšeniu detí, podpore rodičov a zamestnancov školy sme spoločne s MŠ Klátova Nová Ves a MŠ Ješkova Ves pripravili 86 krabíc, s darčekom, pre vybranú skupinu seniorov v celej doline – Veľký Klíž, Ješkova Ves, Janova Ves, Klátova Nová Ves a Turčianky. Žiaci spolu so svojimi učiteľmi tieto darčeky doručili obdarovaným. Potešili ich vianočnou koledou a vinšom. Veríme, že aj takýmto spôsobom vedíme našich žiakov k ľudskosti, добрôte, srdečnosti, ochote podeliť sa a k úcte k starším.

Touto cestou sa chceme poďakovať všetkým ochotným deťom a ich rodičom za podporu a prinesené darčeky, Lekárni Ametist Klátova Nová Ves za ich príspevok a obecným úradom zapojených obcí za pomoc pri zostavovaní zoznamu obdarovaných senioriek a seniorov.

Mgr. Zuzana Dolná

Ako v rozprávke

Počas vianočných sviatkov máme viac voľna, tak si môžeme dopriať aj viac času v prírode. Ak pôjdete na prechádzku, doporučujem Vám, prejsť sa cez Kračiny, tohto roku tam máme výnimočnú vianočnú výzdobu.

Občianske združenie Kračiny veru nelenilo a dalo si veľa námahy, aby okrášlili priedomie takmer každého domu.

Každá loď má svojho kapitána a inak tomu nebolo ani v tomto prípade. Velenie zverili do rúk tej najpovolanejšej, vychýrenej aranžérke Julke Tomanovej. Má nielen šikovné ruky ale aj veľmi dobré nápady. Lebo veľa fantázie musí mať človek, ktorý sa pozrie na pneumatiku od traktora a vidí v nej adventný veniec.

Julkin manžel Marián Toman priniesol pneumatiky z družstva. Jednu Julka a druhú ich suseda Martinka Sasková natreli zelenou farbou. Jednu pneumatiku postavila Julka na výšku, na začiatku ulice pri nápis Kračiny. Naviazala naň čečínový aranžmán s veľikánskou mašľou a vianočnými ozdobami. Tak sa zrodila prvá ozdoba. Ako sa ulica vinie, ozdoba pribúda. Na opačnej strane ulice na vysokých kríkoch sa objavili dvaja Dedovia Mrázovia. Vyzerá to ako otec so synom. Majú veľikánske červené čiapky, ktoré im ušila Julka, bradu - tú im urobila Andulka Gubová, nos majú z lopty. Pred domom Miloša Marku je ozdobený malý stromček, žiaria na ňom svetielka, dar od Jána Urbana. OZ zakúpilo aj vianočné gule a tak aj sakury, japonské čerešne, dostali slávnostný šat. Ozdoby na ne povešal Filipko Toman so svojim ockom Mariánom. Dve sakury sú vyzdobené aj vianočnými ozdobami z prírodných materiálov. Vyrábala ich Julka a maľovať jej pomáhali pri tom aj jej deti Filipko, Eliška a Ondřík. Taktiež sa pripojili aj deti od susedov Paľko a Emka Saskoví. Mama a aj ocko týchto detičiek tiež výrazne priložili ruku k dielu. Mama Martinka namaľovala na bielo väčšieho snehuliaka, taktiež z pneumatik a toho menšieho snehuliaka namaľovala

Miriám Hudoková a jej manžel Dušan ho dohotovili. Veľmi peknou dekoráciou sú aj stromčeky, vyrobené z drevených latiek. Tri z nich vyrobil Marián Toman. K Vianociam neodmysliteľne patria aj medovníky. Tri sa objavili aj na Kračinách. Nie sú z múky, ani z medu ale z dreva. Vypíli ich Ivan Chrenko ml. a vymaľovala ich Martinka Sasková. Medovníčky majú tvar postavičiek a stredná ma vypílený otvor na hlave. Vaše dieťaťko alebo vnúčaťko v predškolskom veku sa tam postaví tak, že v otvore vidieť jeho tváričku, vy ho odfotíte a môžete mať veselú pamiatku.

Ďalšou veľmi zaujímavou ozdobou je biely plôtik a každá latka je vyzdobená ako postava snehuličika. Ozdobu zhotovila Alenka Adamusová so svojimi vnučkami Emkou a Miou. A šesť veselých a veľmi štíhlych postavičiek tiež zaujalo tých, čo ich videli. Paľko Sasko ich vyrobil z dreva a jeho manželka ich umelecky dotvorila. Aj Denisa Poliaková s dcérou Deniskou zhotovili pekný vianočný aranžmán.

Všetky ozdoby sa tu vymenovať nedá, dominantou vo výzdobe je veľikánsky adventný veniec, postavený pred domom rodiny Kobolkovej. Konštrukciu si na tento veniec dalo OZ urobiť na zakázku. Predseda OZ Marek Krupica zapožičal na odvoz tejto konštrukcie a na nákup ozdôb auto. Veľká vďaka patrí Ivanovi Kobolkovi, ktorý poskytol elektrikára na osvetlenie adventného venca.

A na prechádzku môžete ísť aj po zotmení, pretože každý exponát je osvetlený. A mne táto susedská súhra pripomína pieseň Jána Wericha z jednej rozprávky, kde sa spieva:

Ten dělá to a ten zas tohle

a všichni dohromady udělají moc.

A na záver sprostredkúvám prosbu OZ – poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na výzdobe Kračiny, aby potešili v tejto ťažkej dobe širokú verejnosť a spríjemnili predvianočnú a vianočnú atmosféru nielen sebe, ale každému, kto na Kračiny zavíta.

Anna Húdoková

Rozhovor s Františkom Lackovičom

Niektoré témy čakajú. Od nápadu po zrealizovanie prejde dosť dlhý čas. Ale ten čas vždy príde! Tak prišiel čas aj na rozhovor s vedúcim nášho mužského speváckeho zboru **Klížania** Františkom Lackovičom (ročník narodenia 1947). Možno v príhodný, sviatočný čas. Keď sa všetko stíši a pri kozube či vianočnom stromčeku si môžeme prečítať a dozvedieť sa niečo z nášho prostredia. Veď je to už osem rokov čo sme po prvý raz zaregistrovali toto amatérke umelecké zoskupenie. Na jeseň v roku 2013

sa po prvý raz predstavili na verejnosti. V šesťčlennom zložení účinkovali v programe *Jeseň je dar* v Klátovej Novej Vsi. Odvtedy majú za sebou mnoho vystúpení a účinkovania na rôznych scénach a miestach. Nepochybne patria k tomu všetkému, čím sa Veľký Klíž môže pochváliť a priaznivo prezentovať nielen v rámci klížskej doliny, blízkeho okolia, ale aj ďaleko za jeho hranicami. Tak teda poďme sa posadiť, lebo náš rozhovor už začína...

■ **Najskôr sa spýtam, keďže nie ste našim rodákom, odkiaľ pochádzate, kde sú Vaše korene?**
„Pochádzam z okresu Trnava, obec Katlovce“.

■ **Kde ste počas svojho profesijného života pôsobili, v akej profesii, kde ste žili, Vaša rodina, myslím manželka, deti,...**

V mládeneckom veku.

„Od roku 1969 som pracoval v ZDA Partizánske až do roku 1994 na rôznych pozíciách. Naposledy ako predseda ZV ROH - závod 03. Potom som dal výpoved' a predstavoval som dom. Zamestnal som sa vo firme Rialto Bošany, kde som pracoval až do dôchodku v roku 2006. S manželkou Emíliou máme dve deti, dcéru a syna. Tešíme sa zo štyroch vnúčat. Sú to dvaja chlapci a dve dievčatá vo veku od 10 do 30 rokov“.

■ **Čo bolo pre Vás impulzom, možno lákadlom,**

pristáňovať sa a usadiť práve vo Veľkom Klíži?

„Hľadali sme nejakú chatu alebo starší dom, no a sme tu.“

■ **Poznali ste predtým Veľký Klíž nejako bližšie?**

„Áno Klíž som poznal, chodil som sem často s rodinným priateľom Jozefom Gádošim. Do domu jeho svokrovcov, na jeho chatu pod Slače, do prírody a podobne. Bola to jasná voľba presťahovať sa sem.“

■ **Kedy ste sa sem prisťahovali? Čo Vás u nás príjemne prekvapilo, možno obohatilo a čo naopak, bolo nečakané a museli ste sa – povedzme – daným podmienkam prispôbovať?**

„Nastahovali sme sa v roku 1994 a impulz? Krásne prostredie, dobrí ľudia, tichá, pekná dedinka. Nečakaným pre mňa bolo zistenie, kde sa nachádza miestne futbalové ihrisko. Keď som po prvýkrát prišiel na Hôrku, pozeral som sa naozaj udivene“.

■ **V jednom čase sa klížskou dolinou rozniesla dobrá správa. Vznikla mužská spevácka skupina. Nič také tu doposiaľ nebolo. Kedy teda vlastne vznikol mužský spevácky zbor Klížania? Kto, alebo ktorí ľudia boli tí, čo Vás možno oslovili a ponúkli možnosť založiť takýto súbor?**

„Naša spevácka skupina vznikla v roku 2013 na popud nášho člena Vendelína Bielicha, ktorý nás prihlásil do programu *Jeseň je dar*. Odvtedy cvičíme a spievame.“

■ **Pán Lackovič, predtým, ako vznikli Klížania, pôsobili ste v nejakom speváckom zbere? Venovali ste sa spevu, hudbe, máte hudobné vzdelanie?**

„V našej rodine hral a spieval môj otec aj brat a ja som si obľúbil hru na harmoniku. Potom som spieval v škole so spolužiackou. Chodili sme po súťažiach, takže muziku mám v krvi. Hudobné vzdelanie som získal na Hudobnej škole v Trnave, chodil som na harmoniku. Ale to nestojí ani za reč. Vlastne som sa naučil hrať sám.“

■ **Tak teda Klížania vznikli. Ako si spomínate na prvé skúšky spevu, prvé vystúpenia?**

„Prvé skúšky? Nemali sme žiadne pesničky. Priniesol som asi štyridsať ľudoviek z okolia Trnavy ktoré sme spievali v rodnej obci. Tam

dodnes funguje mužská spevácka skupina KATLOVANI, čo je veľká rarita v dnešnej dobe“.

■ **Kto boli tí, o ktorých ste sa v začiatkoch speváckeho zboru mohli oprieť, spoľahnúť sa na nich?**

„Je to hlavne Ivan Kňaze. Hudobník, v minulosti hrával v miestnej dychovke. Taktiež Juraj Kňaze, no a ostatní sa pridávali a pridávajú.“

■ **Počas existencie speváckeho zboru ste zaiste potrebovali a potrebujete pomoc a ústretovosť. Priestory na nácvik, oblečenie,**

Mladomanželia Emilia a František. Dechťice 1968.

vydanie hudobného nosiča, prípadne iné záležitosti. Kto Vám pomáhal, pomáha?

„Finančnej podpory sme sa dočkali od starostov našej obce Ing. Tatiany Saskovej a Ing. Antona Stanku. Ale najviac nám pomohol náš dlhoročný sponzor Jozef Bujna z Ješkovej Vsi. Tú najväčšiu položku na natočenie CD a komplet oblečenie od kravaty po topánky sme uhradili z vlastných zdrojov.“

■ **Klížania svojimi vystúpeniami obohacujú kultúrno – spoločenský život celej klížskej doliny. Možno ťažká otázka. Dá sa to aj spočítať, koľko krát ste vystupovali na verejnosti?**

„Spočítať sa to dá ťažko. Tých vystúpení bolo veľa. Niektoré, napríklad naše účinkovanie v domove dôchodcov v Partizánskom, ktoré sa zopakovalo päť – šesť krát, do toho ani narátam. Mám podklady o všetkom, čo dôležité sa v súbore udialo. Kronikára nám robí Julko Gubov. Ja odhadujem, že tých vystúpení bolo okolo stopäťdesiat.“

■ **Viem, že ste sa so svojim repertoárom prezentovali aj v širšom okolí? Kde všade ste spievali, kde ste účinkovali?**

„Tých vystúpení bolo veľmi veľa. Uvediem len zopár. Jeseň je dar, Tradičná svadba, Hudba hraja – Topolčianky, Nitra – výstavisko, Valča, Vianočné koncerty, Kolačno, Bielice, atď.“

■ **Nielen hudbou zaoberajúcich sa čitateľov ale záiste i laickú verejnosť zaujíma, ako hľadáte repertoár. Teda piesne, ktoré Klížania spievajú.**

Už ako zrelý muž.

„Všade, kde sa dá. Internet aj vlastná tvorba. Ja píšem texty skladieb. Jednu som nielen otextoval, zložil som ku nej aj hudbu.“

■ **Vraj je na svete aj CD. Kedy vyšlo a dostali sa k nemu aj prípadní záujemcovia?**

„Naše CD sa narodilo v roku 2017. Je na ňom 23 pesničiek. Nahrávali sme ho v našom farskom kostole s hudobným producentom Brunom Oravcom. Všetci sme boli nadšení, ako dobre to dopadlo a teraz rozmýšľame nad ďalším, snáď sa to podarí.“

■ **Chceli by ste čitateľom Nového Clusu v tomto sviatočnom čase niečo odkázať?**

„Na záver chcem pozdraviť všetkých spoluobčanov a zaželať Vám krásne Vianoce, veľa lásky, spokojnosti a čo najviac dnes potrebujeme - veľa zdravia!“

Ďakujem za rozhovor. Želám Vám osobne, ako aj celému mužskému speváckemu zboru **Klížania** všetko dobré, veľa pekných a vydarených vystúpení a veľa zdravia v novom roku 2022!

Peter Maťašeje

Klížania so svojim vedúcim na Vrch Hore počas podujatia Vrch Hora oživa. V hornom rade zľava: Pavel Stanko, Marian Dobias, Ivan Kňaze, Mons. Peter Paliatka, kňaz, klížsky rodák, vedúci súboru František Lackovič, Jozef Bielich a Juraj Kňaze. V dolnom rade zľava: Miloš Marko, Milan Húdok, Július Gubov a Milan Sasko. Foto – Peter Maťašeje

V Novom Sade na Nový Clus nezabudla

Milé predvianočné prekvapenie nás v redakcii čakalo na uzávierke Vianočného čísla. „**Srdečný pozdrav z výskumného pobytu v Novom Sade**“ nám zaslala Ing. Hana Húdoková. Mladá absolventka lesníckej Vysokej školy vo Zvolene pokračuje v doktorandskom štúdiu a prijala ponuku absolvovať trojmesačný pobyt v Srbsku. Potešilo nás, že si spomenula aj na Nový Clus, za čo jej aj touto cestou ďakujeme!

redakcia

POSLEDNÁ V TOMTO ROKU

Slávnostný nástup poľovníkov pri výrade ulovenej zveri. V pozadí Poľovnícky dom. Foto – Nora Škorcová

Poslednú spoločnú poľovku v tomto roku pripravilo pre svojich členov ako i pre hostí domáce Poľovné združenie Vrch hora. V sobotu 18. decembra sa poľovalo v lokalitách Pasienky - Peťova - Vresina - Chotenovec - Široký trň - Skále - Pauleje dolina - Dieťa - Krnice. Ulovené boli dve líšky, jedno muflonča a štyri diviaky. Jedného z nich ulovil hospodár PZ Vrch Hora Ing. Jozef Bielich. Ostatné úlovky patrili hosťom.

Peter Maťašeje

OBZRETIE SA ZA KONČIACIM ROKOM 2021

V závere každého roka zvykneme na pracoviskách, v rodinách alebo aj osobne hodnotiť končiaci či uplynulý rok. Býva tomu tak aj s pohľadom vedenia obce. Skôr, ako uvediem konkrétne informácie z diania v našej obci v roku 2021, nedá mi nezacitovať na úvod vyjadrenie jednej našej športovej slovenskej reprezentantky, ktoré vyjadruje charakter vzťahov v celej našej spoločnosti, našu obec v niektorých momentoch nevynímajúc:

„Neviem, čo sa v našej spoločnosti stalo, že sme sa stali ľuďmi plnými zloby, nenávisť, mudrovania, urážania, krutosti. Sme ako národ na takom dne, že toto je jediné, čo nám ostáva? Asi áno.“

No šťastie, že takých extrémnych momentov v našej obci nebolo veľa a mohli sme sa aj napriek pandémie Covid 19 venovať činnostiam, ktoré našu obec posunú dopredu. Pre ochranu zdravia občanov sme aj v našej obci vykonávali testovanie. Bolo to 20 krát v tomto roku, pri materiálnom, personálnom a administratívnom zabezpečení. Obecný úrad pri rešpektovaní hygienických opatrení pracoval nepretržite, bez obmedzení. V administratívnych činnostiach sme museli držať krok s povinnými štatistikami, evidenciami, vybavovali sme stavebnú či školskú agendu cez spoločný stavebný či spoločný školský úrad.

V majetkových záležitostiach sa nám podarilo zapísať do katastra prístavby obecného úradu aj kultúrneho domu, zjednotiť parcely pod KD. Dostali sme do majetku obce „Kabíny – šatne“ futbalového ihriska od OŠK-FO. Vyhoveli sme a administratívne sme pomohli žiadateľom pri usporiadaní užívaných častí obecných pozemkov. Doriešilo sa vlastníctvo pozemkov pod a okolo bytovky pri ZŠ. Vykonali sa potrebné administratívne kroky pre odpredaj bytov v uvedenej bytovke (právne analýzy, znalecké posudky). Spolupracujeme s advokátskou kanceláriou pre nadobudnutie pozemku pod hasičskou zbrojnicou. Čakáme na GO plán, pre zmenu kultúry pozemku a jeho usporiadanie s SVP (Slovenským vodohospodárskym podnikom) v časti Rakytovec. Podali sme odvolanie na SPP (Slovenskú pôdohospodársku agentúru) voči rozhodnutiu, pre nepriznanie dotácie na komunálnu techniku. Na odpoveď čakáme už niekoľko mesiacov. No aj napriek nepriznanej dotácii sme sa rozhodli zakúpiť traktor s vlečkou a radlicou aj bez dotácie, z vlastných prostriedkov. V úvode roka sa Urbárskej spoločnosti za aktívnej spolupráce s vedením obce podarilo odstrániť nebezpečné borovice na svahu Hôrka. Rovnako sa v takejto zdvojenej spolupráci podarilo vyčistiť desaťročia zanesený priepust pod cestou v Doline. Odstránili sme nánosy a naplaveniny z Kráčin a z Doliny po povodni (zo 17. mája). Odstránili sme hmyzom napadnuté krušpány pri MŠ, spevnili sme betónovým vencom okraj dlažobného chodníka, zabezpečili vysadenie novej zelene. V MŠ sme zrekonštruovali druhú polovicu vnútorných priestorov so znížením a zateplením stropov, s novou elektroinštaláciou a s namontovaním regulačných ventilov na telesá UK.

V KD sme zrekonštruovali priestory kuchyne (strop, podlaha, elektroinštalácia) s novým zariadením a s vybudovaním príručného skladu.

Rozsiahlou rekonštrukciou prešla hasičská zbrojnica, vnútorné priestory aj zateplenie vonkajšieho plášťa. Vo vnútri zníženie a zateplenie stropov, preloženie vzdušnej elektrickej prípojky do

zeme a stĺpového (ohradového) merania. Zavedenie pitnej vody do zbrojnice – nová vodovodná prípojka a vodomerná šachta. Zhotovenie elektrického ústredného vykurovania, potrebného pre temperovanie vnútorných priestorov, tak potrebného pre hasičskú techniku. Teda aj pre IVECO, ktoré do výpožičky dostala obec od Ministerstva vnútra SR. Od MV SR sme na základe darovacej zmluvy dostali osobný automobil GOLF. Do výbavy DHZO (dobrovoľného hasičského zboru obce) obec zakúpila výkonné čerpadlo, ktoré bolo potrebné pre profesijný výkon našich členov DHZO, ktorých počet (21) a ich aktivity nám závidia aj väčšie obce. Na miestnosti klubu hasičov sme vymenili dvere a okno. Doplnili sme potrebnú výstroj – zásahové obleky, obuv a rukavice, nakoľko DHZO je zaradený do kategórie „B“, čo znamená, že pri mimoriadnych situáciách môžu byť jeho členovia povolaní k výpomoci. Nestihol sa vydláždiť nájazd so hasičskej zbrojnice – je rozpracovaný.

Na základnej škole sa strecha v celom rozsahu prelepila fóliou fatrafol a vymenili sa klampiarske konštrukcie. Zemnými prácami sa zabránilo zaplavovaniu nádvoria ZŠ a tiež kotolne pri príválových dažďoch vodami z priľahlých polí.

Podľa možností rozpočtu sme opravili najhoršie miesta miestnych komunikácií v obci a chodníka v časti Klížske Hradište.

V priebehu celého roka robíme údržbu verejného osvetlenia. Vymenili sme niekoľko svietidiel za LED – s nižšou energetickou náročnosťou. Po vážnej poruche na ústredni obecného rozhlasu sme boli nútení zakúpiť nový. Vymenili sme niekoľko desiatok metrov vedenia a tiež reproduktory. Nedá mi nespomenúť poslanca Lukáša Valucha, ktorý má na všetkých elektrických rekonštrukciách či opravách nemalý podiel. A to ešte hromozvody na HZ a ZŠ, montáž fotopascí má rozrobené.

Významným pre našich občanov aj celú klížsku dolinu je rozhodnutie predstavenstva ZsVS, a. s. v Nitre, že schválilo rekonštrukciu vodovodu v hlavnej ceste od cintorína v Ješkovej Vsi po časť Klížske Hradište v budúcom roku. Na to bude nasledovať oprava cesty v správe TSK.

O nemalých výmerách zelených plôch a samotnej zeleni v našej obci v porovnaní s inými obcami je už asi zbytočné hovoriť. Ich údržba nie je jednoduchá. No ja som presvedčený, že Jozef Bielich, Rudolf Murko, Marián Frank, Darina Valuchová a nielen „traktorista“ Miloš Marko, to zvládajú na jednotku. Ich pomocníkmi ste každý občan, ktorí si svoje priedomia aj verejnú zeleň, či chodník udržiavate ochotne sami a prispievate tak k úhľadnému vzhľadu našej obce, čo každého návštevníka hneď očarí. Vďaka každému jednému. Vďaka patrí OZ Tu žijeme Hic Vivo, ktorého členovia aj pri pandemických opatreniach dokážu aktivizovať a motivovať mladých i starých. Opatrenia nám nedovolili verejne organizovať štandardné a tradičné akcie. Snazili sme sa potešiť v Mesiaci úcty k starším túto vrstvu našich spoluobčanov malým darčekom a milým slovom. Rovnako tak aj deti balíčkom od Mikuláša. Keby Covid neúradoval, isto by nás tešili naši speváčky Chor de Clus aj Klížania. Stretnutia, keď sa to dalo, uskutočňovali členovia klubu JDS. Motokrosári zorganizovali na Brodoch jedno medzinárodné podujatie. Výbor OŠK-FO zabezpečil, aby samotní futbalisti odohrali zápasy jesennej časti VII. ligy. Šéfredaktor

spolu s redakčnou radou pokračovali vo vydávaní nášho mesačníka už neskutočný 26-ty rok!

Všetkým, ktorí urobili o kúsok viac dobrého a pozitívneho pre iných, ako pre seba a pre svoje okolie, nielen vo svojom dvore a za svojou ohradou, patrí uznanie a poďakovanie.

Verím, že vo vzájomnom rešpektovaní, v spolupráci, v pochopení a to samozrejme prepletené pevným zdravím, vstúpime do roku 2022 a v harmónii ho aj spoločne prežijeme.

Ing. Anton Stanko
starosta obce

ĎALŠIE OČKOVANIE V NAŠEJ OBCE

Vďaka spolupráci OcÚ a ochote jeho zamestnancov, sme sa mohli stretnúť v teplej sále nášho kultúrneho domu a dať sa 14.12.2021 zaočkovať (11x prvá dávka, 61x tretia dávka). Ti, ktorí mali záujem prišli a tých ostatných vôbec neodsudzujem, je to slobodná vôľa každého z nás. To, že sme sa nemuseli premiestňovať do iných vzdialených miest, bola v tomto čase veľká výhoda a to, že sme čakali v teple, nemohlo prekážať, aspoň sa ľudia stretli a porozprávali. Ja osobne som rada, aj keď pre mňa nebol problém ísť na očkovanie aj ďalej. Ide tu hlavne o starších ľudí a videla som ochotu starostu priviezť a odviezť ľudí, ktorí sa nemohli dostaviť sami.

Je to všetko len o ľuďoch, počkám, viem, že všetko sa nedá na sekundu vyrátať a buďme vďační za to, že sme takúto možnosť mali. Nehľadáme vo všetkom chyby a negatíva, vyberme si vždy to pozitívne, pretože len to nás posunie dopredu tým správnym smerom.

Mgr. Zuzana Urbanová

DOBRÁ NOVINA

Tento rok nás čaká 27. ročník Dobrej Noviny. Koledníci Dobrej Noviny a darcovia, ktorí ich vítajú, pomáhajú núdznym v Afrike prostredníctvom podporných projektov, pomocou ktorých predchádzajú extrémnej chudobe a negatívnejmu správaniu, ktoré chudoba so sebou prináša.

Minulý rok sme prvý krát zažili, aké to je pripravovať koledovanie počas pandémie. Zvolili sme doteraz pre nás netradičnú formu darovania príspevkov a to zbierkou v kostole. Ani tento rok sa situácia nezlepšila, opäť budú koledníci ohlasovať radostnú zvesť o narodení Spasiteľa sveta iba cez rozhlas a televíziu. A opäť pripravíme v kostole pokladničku, pri ktorej bude nápis DOBRÁ NOVINA, aby ste Vy, milí spoluobčania, farníci, priaznivci Dobrej Noviny, mohli darovať milodary tým najslabším a najohrozenejším na planéte, deťom, ženám, chorým a postihnutým na základné ľudské potreby, ako je pitná voda, zdravotnícka starostlivosť, jedlo. A v mene týchto biednych sa Vám chcem poďakovať za Vaše otvorené srdcia. Lebo kresťan robí dobro vždy a všade.

Naša farnosť koleduje s DOBROU NOVINOU už 25 rokov. Vystriedalo sa za ten čas mnoho koledníkov, sprevádzajúcich osôb, pomocníkov ale zodpovedná osoba za túto akciu v našej obci bola iba jedna. Už je čas odovzdať štafetu mladším. Na túto zodpovednú úlohu sa podujala Katarína Melušová. Som tu pre Katku, aj pre každého z Vás, kto by potreboval radu alebo pomoc ohľadom Dobrej Noviny. Katka, prajem Ti v mene svojom i v mene všetkých spoluobčanov, nech sa Ti darí s Dobrou Novinou. Zostáva nám dúfať, že covid tu nebude večne, že opäť budú môcť koledníci koledovať a rozdávať vianočnú radosť tak, ako tomu bývalo doteraz.

Anna Húdoková

„Stridžie dni“ v materskej škole

Viete, že v minulosti tajomnosť predvianočného obdobia umocňovali stridžie dni? Keďže koniec jesene a začiatok zimného obdobia sprevádza skoré stmievanie, kedy tma má prevahu nad svetlom, ľudia si krátili dlhé chvíle rozprávaním tajomných príhod, rozprávok a povestí, ktoré sa spájali s rôznymi poverami, čarami, či strigami. Aj preto tieto dni dostali prívlastok „stridžie“.

„Stridžie dni“ sa začínali 25.11. - na Katarínu, pokračovali Ondrejom, Barborou, Mikulášom, Luciou až do dňa zimného slnovratu, teda do sv. Tomáša (21.12.), v súčasnosti má v tento deň meniny Bohdan. Podľa starodávnych predstáv, mali v tomto čase strigy, často premenené na zvieratá, najmä mačky, práve počas týchto dní, v domácnostiach škodiť a neplechu robiť.

Čo všetko mohli strigy porobiť, čomu všetkému ľudia voľakedy dávno verili, sme si priblížili aj s deťmi v materskej škole. V prvý „stridží deň“, na Katarínu, sme mali v materskej škole veselo. Začali sme hrou Na tetku, pokračovali tancami, ktoré boli súčasťou tradičných katarínskych zábav a nakoniec sme si porozprávali o zvykoch v domácnostiach. Deti sa oboznámili aj s ľudovou pranostikou „Katarína na ľade, Vianoce na blate“, pričom sme si vysvetlili dôležitosť pozorovania počasia a jeho vplyv na život človeka.

Druhý „stridží deň“, ktorý padol na Ondreja, sme prežili v materskej škole liatím olova a trasením plotov. Oba zvyky si deti vyskúšali, páčili sa im a spomienky na veštenie pri plote, či liatie olova im snáď zostanú na celý život.

Ďalší „stridží deň“, na Barboru, sa niesol v znamení rozprávok. Prežili sme ho pozeraním rozprávkového príbehu o živote sv. Barbory, ktorý deti zaujal. Nezabudli sme ani na ľudové tradície, medzi ktorými deti najviac oslovili „barborky“ – čerešňové konáriky, rezané práve v tento deň.

Barborka pozvala Mikuláša a nás čakal ďalší mimoriadny deň, plný zážitkov a príjemných prekvapení. Mikulášska nádielka nebola v materskej škole ani toho roku zadarmo. Deti Mikulášovi nielen zarcitovali, či zaspievali, ale si s ním aj zatancovali. No, a nakoniec, sa samozrejme dočkali zaslúženej odmeny v podobe balíčkov plných dobrôt.

Posledným zo „stridžích dní“, ktoré sme si v materskej škole s deťmi pripomenuli, bola Lucia. V duchu známej ľudovej múdrosti „Od Lucie do Vianoc každá noc má svoju moc“, sme deťom porozprávali o zvykoch a tradíciách v tento deň. Najviac deti zaujalo rozprávanie o tom, že sa v tento deň nesmela vpustiť do domu žiadna cudzia žena, aby nešťastie domácim neprinesla. V tento deň sa nesmelo ani nič darovať, požičať, šiť, či priať, aby sa „Lucka“ nehnevala a kliatbu na dom, či gazdinú neuvalila.

Rozprávanie o ľudovom zvykosloví sme doplnili pozeraním krátkeho animovaného príbehu o sv. Lucii, ktorý deťom priblížil túto sväticu zasa z iného pohľadu. Nečakaným prekvapením na záver bola návšteva „Luciek“ priamo v materskej škole. Lucky poometali všetky steny a kúty a tak symbolicky vyhnali z našej materskej školy chorobu a zlo. Veríme, že navždy.

Vianočný čas je ten najkrajší čas v roku. Ak sa spája s oživovaním ľudových zvykov a tradícií, sa jeho čaro ešte znásobí. Preneste si to čaro Vianoc domov, do svojich srdc a naplňte ich šťastím z radostného očakávania.

Krásne Vianoce, prežité v zdraví, spokojnosti a radosti, želá všetkým, MŠ Veľký Klíž.

Text a foto - Darina Halmová, MŠ Veľký Klíž

*Keď vianočný zhon
stíchne,
sem tam niekto do
vreckovky kýchne,
netreba sa už viac báť,
treba si len dobré zaželať.*

OZ Ježko Ochraniarik ďakuje Obecnému úradu Ježkova Ves za spoluprácu a pomoc pri organizovaní akcií, svojim členom a ich rodinným príslušníkom za pomoc, ochotu a ich voľný čas. Ďakujeme každému, kto akýmkoľvek spôsobom pomohol združeniu, či už finančne, alebo zapojením sa do akcií. Prajeme všetkým ľuďom z klíšskej doliny, aby mali dobré nápady, ktoré idú z dobrého srdiečka, aby mali ruky ochotné a oči otvorené a mali okolo seba ľudí, ktorých majú radi.

Lázeň miestom otužileckej parády

Nie po prvý a zaiste nie posledný krát sa jazierko Lázeň stalo dejiskom otužileckej parády. Domáce ľadové bzdochy a bzdochýčatá (lebo tak sa volajú) zorganizovali Mikulášske kúpanie. Tomu nasvedčovali aj všakovaké vtipné doplnky. Bola to zmes humoru, recesie, dobrej nálady a ... predovšetkým odvahy. Veď nie každý z nás by do vody, ktorá mala 7,1 stupňov Celzia vstúpil. Dobrá tridsiatka divákov sa ale dobre bavila. Mikulášske oblečenia,

Pestrosť a nápaditosť otužilcom teda nechýbala...

Tak tu sú. Otužilci na Mikulášskom stretnutí v Lázní (na spoločnej foto dvaja chýbajú).

letné doplnky, kostýmy, nafukovačky, to všetko vyvolávalo dobrú a veselú atmosféru. Otužilcov bolo celkovo trinásť. Okrem domácich dvaja z Bošian a jedna mladá slečna z Topolčian. Tá už na prvý pohľad zažívala prvokúpačku v chlade. Najdlhšie vydržal v studenej vode Imrich Bujna ml., ktorý si lebedil v Lázní celých desať minút. Nielen on, ale vôbec všetci si vyslúžili potlesk. Pravda, nebol síce ohurujúci, ale bol. A bolo aj malé pohostenie v podobe chutného múčnika od našej kolegyně Zuzany.

Prvá decembrová sobota bola oficiálnym zahájením otužileckej sezóny u nás. Voľnočasové združenie našich otužilcov, ktorého jadro tvorí pätnásť ľudí, pre nás menej odvážnych, zaiste pripraví ešte nejedno takéto nevšedné predstavenie. Ak sa tak stane, budeme sa tešiť.

Text a foto Peter Maťašeje

Reprezentantka s ješkovianskymi koreňmi

Vo švédskom meste Uppsala sa v dňoch 27.novembra – 5.decembra konali Majstrovstvá sveta vo florbale žien. V kádri našich reprezentantiek nás zaujalo jedno meno. **Kristína Belicová**. Oraváčka z Tvrdošína je dcérou ješkovianskeho rodáka Pavla Belicu. 21 – ročná Kristína dlohodobu patrí do nominácie Slovenska. Momentálne žije v Prahe. Hrá za Praha – Chodov. Slinky, ako ju v klube prezývajú, patrí medzi tamajšie opory.

Naše hráčky na šampionáte obsadili napokon pekné 6.miesto. Že sa o to zaslúžila aj hráčka s väzbami na kľížsku dolinu určite stojí za pozornosť!

Peter Maťašeje

Najlepšia slovenská bodyfitneska v Ješkovej Vsi

V strede Ješkovej Vsi, hneď oproti autobusovej zastávky, stojí domček, ktorý bol dlhý čas neobývaný. Takmer po tridsiatich rokoch sa však dočkal nového šatu a svojej novej obyvateľky, zatiaľ len prechodne, ktorá sa rozhodla vrátiť do rodnej dediny svojho dedka. A tak sa pýtame: Domček, domček, kto v tebe býva? Odpoveď je – Agáta Hlavačková, ktorú všetci známi volajú Agi. A kto to je?

Agi Hlavačková (na snímke) – aktuálne najlepšia slovenská amatérska bodyfitneska, ktorá sa tomuto športu venuje už od roku 2013. Dôkazom sú jej úspechy, ktoré si domov priniesla zo zahraničia, najmä za posledné dvojročné obdobie vďaka skvelej forme. Najprv sa v úvode októbra 2020 predstavila na súťaži Diamond Cup v českej Prahe, kde získala striebro. V druhej polovici novembra vycestovala do srbského mesta Čačak pre zlatú medailu na podujatie Diamond Cup Serbia 2020, ktorým pokračoval seriál medzinárodných prestížnych súťaží a jej úspechov. Pozíciu najlepšej slovenskej bodyfitnesky na amatérskej scéne potvrdila dvadsaťosemročná Agi

Hlavačková tento rok v prestížnej súťaži IFBB Diamond Cup Malta v kulturistike a fitnes, kde sa jej podarilo získať profi kartu, ktorá je najvyšším uznaním športovca, kedy vás už všetci berú za profesionála.

Cvičenie je životný štýl a fitko – rodina,

do ktorej patrí. Fitnes je jej život, keďže Agi pracuje ako osobná trénerka. Ale dobrou, keď pandémia zavrela fitnescentrá, prišla o svoju prácu. Nevzdala sa však fitnes rodiny, s ktorou je stále v kontakte. Agi nielen zdvíha činky, ale ani nevedela ako, jednou zo „športových“ príprav sa jej stal „skok cez prekážky“ – zavreté fitnescentrá, strata zárobku, málo sponzorov, ktorých športovec potrebuje pri reprezentácii na súťaži. Oficiálneho sponzora nemá a všetko sa snaží utiahnuť z vlastného a v naozaj ťažkých chvíľach a pri väčšom množstve zahraničných súťaží jej

už viackrát pomohli blízki. Komu sa páči fitnes a chcel by ju podporiť, Agi sa iste poteší. Želáme jej aj ďalej veľa športových úspechov a veríme, že o Agi Hlavačkovej sme nepočuli posledný raz.

Mgr. Mária Valná

